

POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

Nou barri d'oficines a Llev@nt

- Les reformes del Metro L4
- La immigració, qüestió de drets humans
- Proposta alternativa Illa macosa

FORMACIÓ • ESCOLA

Urban School

Llull, 187 pral. T. 93 485 51 88

ANTIGUETATS

Casa Usher

Pujades, 127 T. 93 485 69 90

ARTS GRÀFIQUES

Aleu Gràfiques

Zamora, 45-47 1ª 1ª
T. 93 300 10 07

BANC • ASSESSORIA • GABINET

Carol Riba Biendicho

Ptge. Aymà, 7-9 baixos 2a
T. 93 221 17 42

Marimon Estrany

Llull, 219 T. 93 300 32 93

CAFETERIA • GELATERIA

El Tio Ché

Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

ENTITATS • FUNDACIONS

Prohabitat 2000

Avinyó, 32

INSTAL·LACIONS / MANTENIMENT

Canalejas. Puertas metálicas

Veneçuela, 55 T. 93 307 98 05

Wash & Go

Lope de Vega, 28 T. 697 912 747

ESPORTS

Al punt de trobada

Badajoz, 24 T. 93 225 05 85

MODA • JOIERIA • ESTÈTICA

Francesc Creixell

Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

Kore Joyas

Rbla. Poblenou, 44
T. 93 309 18 86

Villarroya Sabaters

Rbla. Poblenou, 45 T. 93 485 27 90

Xagré

Rbla. Poblenou, 81 T. 93 309 00 80

MOTOR

Covilas caravaning

Llull, 173 T. 93 485 27 27

PAPERERIA / COMICS

Copiràpit

Lope de Vega, 45 T. 93 300 35 07

Esmucsi

Pujades, 274 T. 93 303 71 91

PUBLICITAT • DISSENY GRÀFIC

Guti's Diseño

Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª
T. 93 300 5105

QUEVIURES

Cansaladeria Balart

Castanys, 8 T. 93 225 22 95

Carnisseries Trinxant

Amistat, 22 T. 93 225 43 43

J.Tena Xarcuteries

Rbla. Poblenou, 89-91
T. 93 485 41 97

Lombarte Alimentación

Marià Aguiló, 95
T. 93 309 18 33

Natur House

Marià Aguiló, 84 b
T. 93 300 80 80

MOBLES • TEXTIL • DECORACIÓ

Joncar Novetats

Joncar, 27
T. 93 485 53 98

RESTAURANT

La Plaça

Pl. St. Bernat Calvó, 6-7
T. 93 221 51 12

Trinquet Restaurant

Ramón Turró, 180
T. 93 225 00 05

SALUT / FARMÀCIES

Clínica Dental Glòries

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª
T. 93 485 37 93

Farmàcia Loperena Giró

Marià Aguiló, 53 T. 93 307 15 17

Òptica Traver

Pujades, 194 T. 93 485 22 42

Viu Salut

Amistat, 9 T. 93 225 27 72

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL 619 418 026

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

Pl. Sant Bernat Calvó, 6-7 Barcelona Tel. 93 221 51 12

Zamora 45-47, 1er 1a
Tel.: 93 300 10 07
Fax: 93 485 48 87
aleu@aleusa.es

Tradició
Tecnologia
Qualitat

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

c. Castanys, 8
Tel. 93 225 22 95

VOLEM AGRAÏR LA COL·LABORACIÓ DELS SEGÜENTS SPONSORS

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Posen en marxa els Consells de Barri

Es posen en marxa els consells de barri al Districte de Sant Martí. Recordem que es tracta de la nova figura amb què l'ajuntament vol canalitzar la participació, i que ha estat àmpliament rebutjada arreu de la ciutat per antidemocràtica. La fórmula que han trobat els dirigents de la ciutat per articular la veu ciutadana és la de dividir el territori en unitats ben petites i així acotar bé allò que pot opinar cada u. Al Poblenou n'han resultat cinc barris diferents, en els quals, segons la nova política de relació "de proximitat", la participació es limitarà a aquells temes que quedin circumscrits en el petit territori. D'aquesta manera la major part de qüestions opinables quedaran fora de la competència del Consell de Barri.

La mesura, a més d'antidemocràtica perquè el que pretén és posar traves a la participació, és absurda perquè la política municipal es fa amb instruments de caràcter ciutadà. Per exemple, el traçat d'una línia d'autobús no és cosa d'un grupet de veïns que voldrien la parada a sota de casa seva sinó del disseny de la mobilitat a escala de ciutat. Així mateix, una biblioteca, per exemple, no es pot dir que és matèria opinable d'un grup de ciutadans que viuen a prop i no ho és per a uns altres perquè es troba fora de l'àmbit de proximitat que correspon al seu Consell de Barri.

La Coordinadora d'Entitats del Poblenou i quaranta-cinc entitats van rebutjar l'estratègia municipal en considerar que vulnera la realitat unitària del Poblenou des del punt de vista històric i comunitari. Tot i així, el Pla municipal va tirar endavant i ara ens trobem en una situació de fets consumats.

La major part de les qüestions que ens afecten ho fan de forma global en el gran territori i no té sentit tractar-les aïlladament i parcialment. Ens referim a tot el que es deriva del pla d'infraestructures del Poblenou, el pla 22@, el pla d'equipaments, el pla del patrimoni històric, així com les qüestions derivades de les infraestructures de les platges i del litoral, les estratègies de la mobilitat, de la convivència, etc.

Les Entitats del Poblenou s'han unit i han cercat històricament els mecanismes de participació conjunta per fer front a les qüestions que superen la petita percepció local. Així va sorgir fa anys la Comissió Proequipaments del Poblenou, la Comissió de Mobilitat del Poblenou, la Comissió de l'Habitatge, la Plataforma per l'Ensenyament Públic, Apropem-nos... La Coordinadora d'Entitats i la Federació de Comissions de Festes de Carrers integren associacions que pertanyen a les diverses barriades que s'han creat ara artificialment, amb programes d'activitats com la Festa Major, la rua de Carnestoltes o la Cavalcada, que superen aquesta partició i que, lògicament, necessitaran un interlocutor municipal que transcendeixi la proximitat tan mal entesa.

Ens preguntem, doncs, com és que si els ciutadans són capaços d'unir-se per participar a l'escala real de les qüestions que els afecten, és ara l'ajuntament qui promou "politiquetes de cantonada"?

La junta

índex

Guia Comercial	2
Editorial	3
Mobilitat	4
Equipaments	5
Vida de barri	6
Apropem-nos	7
Urbanisme	10-14
Associació veïns	12
Notícies	13

EL POBLENOU #58

JULIOL 2009

EDICIÓ: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN • Tel. 932 563 840

Apropem-nos: Tel. 932 563 872

web: www.elpoblenou.cat

Email: avpoblenou@wanadoo.es

dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

- Equip de Redacció:
Salva Clarós, Montse Milà, Joan Maria Soler,
Carles Canela, Manel Andreu.
- Fotografia: S. Clarós.
- Correccions: Concepció Colomina.
- Disseny Gràfic: David Gutiérrez (656322694)
- Impressió: Gràfiques Aleu
- Publicitat: Alonso Brito (619418026)

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

DOMICILIACIÓ DE REBUTS

Rebràs la revista a casa per correu postal
Fes-te soci de l'Associació

SOCI NÚM: _____

SR. DIRECTOR DE CAIXA/BANC: _____
feu efectius els rebuts que us presenti l'Associació de Veïns Poblenou
corresponents a la quota anual de soci d'aquesta entitat

NOM DEL SOCI: _____
contra el meu compte/libreta Núm: _____

OFICINA: _____ Firma del titular
del compte/libreta:

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

C/ Pallars, 277 08005 BCN Tel. 932 664 441

NÚM: _____ DATA: _____

NOM i COGNOMS: _____

ADREÇA: _____ POBLACIÓ: _____ C.P.: _____

TELÈFON: _____ DNI: _____

Quota anual, 15 € Quota de suport: _____

Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:

CODI DOMICILIACIÓ:

ENTITAT OFICINA CONTROL NÚM. COMPTE

Firma:

Les reformes de la L4 del Metro

La L-4 del Metro, construïda fa 40 anys, és una de les línies amb més deficiències de tota la xarxa. És, però, en concret el tram que travessa el Poblenou, des de l'estació de Ciutadella-Vila Olímpica fins a la de Selva de Mar el que acumula problemes. Els més importants s'han solucionat fa poc: les vibracions que ocasionava el pas dels trens en els edificis del carrer de Pujades i la constant inundació dels túnels. La substitució de part dels combois per unitats de la sèrie 9000 és la darrera millora. Però la infraestructura de les estacions havia quedat petita, antiquada i fora de la normativa ja fa temps.

Va ser la mateixa empresa pública que gestiona el projecte 22@ qui, amb el suport de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), va sol·licitar la reforma de les estacions de la L-4 preveient un important increment de l'afluència de passatgers. El Pla d'Infraestructures del 22@ (aprobat l'any 2000) va preveure que, donat que les estacions de Bogatell, Llacuna, Poblenou i Selva de Mar només tenen vestíbul de sortida per un extrem, quan és norma disposar de doble sortida, calia preveure la modernització d'aquestes estacions equipant-les amb un nou vestíbul amb accessos adaptats a persones amb mobilitat reduïda (Pla Especial d'Infraestructures del Poblenou. Memòria, juny de 2000).

Segons un estudi de TMB, la transformació urbana que viu el Poblenou, farà que les quatre estacions hagin d'absorbir d'aquí a poc temps una xifra pròxima als 50.000 viatgers diaris. L'increment de viatgers previst col·lapsaria els actuals vestíbuls, sobretot els de Bogatell i Llacuna, que són de petites dimensions i estan ja obsolets. A més, la construcció d'un segon vestíbul a l'altre extrem de cada andana busca també "incrementar la comoditat d'accés i reduir les distàncies des dels punts d'origen i destí de cada usuari", va argumentar la pròpia societat 22@bcn, a través del seu director d'infraestructures Ramon Sagarra.

La Direcció General del Transport Terrestre va encarregar a GISA, l'abril de 2004, la redacció de projectes constructius per a la creació de nous vestíbuls en les estacions de la L-4 de Llacuna, Bogatell i Selva de Mar. L'execució estava prevista per al juliol de 2007 amb un pressupost de 22,7 milions d'euros i una data d'acabament el primer trimestre de 2011. Un any més tard, el 30 de setembre de 2008, la Generalitat va emetre una nota de premsa: "El Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha iniciat els treballs de construcció dels nous vestíbuls de Selva de Mar, Bogatell i Llacuna de l'L4, que permetran millorar el servei, en aquesta àrea en creixement. El projecte compta amb una inversió global de 18,9 MEUR". L'assignació pressupostària havia disminuït 3,8 milions d'euros en relació amb l'any anterior.

En aquests moments, nou anys després de les previsions fetes per 22@ i nou mesos més tard de l'anunci de la Conselleria de Política Territorial les tres estacions estan encara pendents d'iniciar les obres.

Què passa amb les estacions de Ciutadella-Vila Olímpica i la de Poblenou?

L'estació de Vila Olímpica i la de Poblenou, que són les que mouen més passatgers de la zona, no tenen encara ni tan sols projecte de remodelació. Costa d'entendre que s'hagi donat prioritat a les obres just d'aquelles estacions que presenten menys saturació. En canvi, l'estació de Poblenou pateix ja en l'actualitat col·lapses en determinades hores del dia perquè ni les escales d'accés des de l'exterior ni les màquines cancel·ladores donen l'abast. Les expectatives de futur són més aviat negres, tenint en compte que la redacció del projecte triga aproximadament uns tres anys. L'aprovació, licitació i inici d'obres té un termini de dos a quatre anys. Des d'aquest moment, doncs, cal preveure uns set anys. Si tot va bé, per al 2016 el problema estarà resolt. Però mentrestant totes les estacions veuran incrementat el volum de passatgers i no podran absorbir l'augment de trànsit.

La Comissió de Mobilitat del Poblenou va preguntar a un representant del departament de mobilitat de la Generalitat el 31 de març passat sobre els retards en l'execució de les obres per posar al dia les estacions poblenovines de la L-4. La resposta encara està per donar.

Sergi Rodríguez Vallverdú

AL PUNT DE TROBADA
BICICLETES

Badajoz, 24 08005 Barcelona Tel/Fax 93 225 05 85
info@alpuntdetrobada.com

NOVETATS **JONCAR**
teixits-llar

Joncar, 27 Tel./Fax 93 485 53 98
08005 Barcelona

CORTINES - RIELLS - LLENÇOLS - NORDICS
EDREDONS - COBRELLITS - TOVALLOLES
JOCS DE TAULA

SEPARACIONS - DIVORCIS - PARELLES DE FET

CAROL RIBA BIENDICHO
ADVOCADA FAMILIA

PTGE. AYMÀ, 7-9 BAIXOS 2A - 08005 BARCELONA
TELÉFON/FAX 93 221 17 42 - carolriba@icab.cat

Ja tenim biblioteca!

Els ciutadans del Poblenou ja poden anar a la biblioteca Manuel Arranz des del passat 10 de maig. I, si jutgem per l'afluència diària, es nota que la gent en tenia ganes després d'haver passat vint anys sense biblioteca. L'alcalde Jordi Hereu, que va voler presidir la inauguració, va rebre un munt de crítiques de ciutadans que expressaren en directe descontents diversos. Encara que la visita de l'alcalde va ser aprofitada per exhibir tota classe de protestes que anaven des dels opositors sistemàtics al 22@ i a la transformació urbanística del barri fins als pares i mares descontents amb l'adjudicació de places a escoles i instituts del barri, el retret més contundent va ser l'escandalós retard de la biblioteca. Aquest equipament ha trigat deu anys ha estar disponible tot i tenir destinació a les naus de la fàbrica Saladrigas des de 1999. L'Associació de Veïns així ho va expressar públicament i amb educació davant de les autoritats tant municipals com de la Generalitat i la Diputació de Barcelona.

El que hi ha de comú en totes les protestes és la lentitud amb què s'executa tot allò que té a veure amb els serveis als ciutadans. Biblioteca, escoles, casal de joves, habitatge de protecció oficial... Contrasta la velocitat lenta amb què es desenvolupa allò que té a veure amb les persones residents amb la velocitat, tal vegada excessiva, a l'hora de construir pisos de renda lliure i oficines, d'enderrocar elements del patrimoni i desnonar empreses i tallers que "fan nosa", etc. És la doble velocitat entre la inversió pública i la privada. Això no vol dir que l'ajuntament no faci coses, sí que en fa, però amb una lentitud desesperant. Serveixi com a mostra el casal de barri que s'havia d'inaugurar pel setembre de 2007 a la Rambla, i que per culpa d'unes obres imprevistes resta encara pendent sine die. I val més que no s'hi posi data perquè podria passar com amb la biblioteca que, després que el regidor Narváez n'hagués anunciat la inauguració en diverses ocasions, la cosa es posposava una i altra vegada.

La desconfiança s'ha anat apoderant de la gent. No són només els disconformes sistemàtics els que protesten de l'estat de les coses. Hi ha molta gent que contempla amb impotència com es va degradant el centre històric del barri sense que s'hi posi remei: Els veïns del carrer Marià Aguiló, per exemple, veuen com es van tancant comerços de barri i són substituïts per locals de gueto o

botigues d'objectes de saldo; com creix la delinqüència a l'entorn del carrer Llatzaret i com queden edificis sencers abandonats a expenses de futures okupacions. Alguna cosa no deu rutllar quan al mateix temps que creixen nous i elitistes entorns veïnals, d'altres s'enfonsen sense remei.

De tot això, l'alcalde n'hauria de prendre nota i escoltar, en lloc de renyar "el personal", com va fer el dia 10 de maig a Can Saladrigas. L'Associació de Veïns va adreçar dues cartes a Jordi Hereu amb motiu de la inauguració de la biblioteca amb l'objecte de poder mantenir una entrevista. No tots els dies tens la màxima autoritat municipal a l'abast! En cap de les dues ocasions hi va haver resposta. Això desacredita, és clar, aquelles imatges preelectorals d'un alcalde envoltat de criatures i de jubilats o donant la mà a un botiguer del barri, que tenen per fi mostrar allò que no és: que l'alcalde és assequible i està al servei de la gent.

Sap greu que al Poblenou no hi pugui venir un membre del govern municipal sense que hi hagi bronca. El que cal preguntar és per culpa de qui.

S. Clarós

Dr. José Fco. López Alias

**DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO**

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ªª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

COMPRA-VENDA
DISCS, JOGUINES, TEBEOS, PAPER
i OBJECTES ANTICS. BUIDEM PISOS.

PUJADES, 127 - TEL. 93 485 69 90

ALIMENTACION

lombarte

Des del 1927

MARIÀ AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

Salvem els gats del Poblenou

Al Poblenou, la gran reforma urbanística que s'està portant a terme, amb l'enderroc de cases, edificis antics, tallers i fàbriques, sovint abandonats, ha comportat que colònies de gats urbans que hi habitaven s'hagin vist obligades a abandonar-los, provocant una diàspora que molt sovint acaba amb gats atropellats, ferits i, en el pitjor dels casos, morts a la via pública, sense que es pugui fer res o gairebé res per ells.

Ja fa uns quants anys que hi ha un moviment ciutadà al barri que intenta convertir aquestes colònies de gats en colònies controlades. Grups de persones voluntàries, amb pocs recursos, molt respecte i sensibilitat envers aquests animals, treballem des de fa temps en el seu control. Els alimentem, capturem (a vegades amb la participació d'una associació que treballa per a l'ajuntament i sempre amb la inestimable col·laboració i suport d'una clínica veterinària del barri), sanegem, esterilitzem i posteriorment els retornem al lloc on van ser capturats, assumint el cost de tot plegat.

Mentre aquestes colònies han estat concretament localitzades, s'ha pogut anar treballant en el seu control. Ara, amb les incompresibles obres i noves edificacions dels darrers temps, no es troben llocs on deixar-los amb un mínim de seguretat, i aquests gats passen a viure als carrers, a sota dels cotxes o entre la runa, i moren sovint atropellats, i en el millor dels casos, acaben malalts, ferits, estressats, enverinats...

A la zona del 22@, el problema és molt greu i les persones voluntàries que treballem a peu de carrer ens sentim cada dia més frustrades, impotents i desamparades. A pesar dels molts esforços realitzats per donar a conèixer aquesta terrible situació no s'ha aconseguit cap implicació per part de l'organisme responsable.

Cada vegada hi ha més persones i entitats sensibilitzades en el tema però l'ajuntament és qui té el poder últim de decidir. I nosaltres hem arribat a una situació límit que ens està resultant insuportable de mantenir.

A Barcelona hi ha experiències positives on ajuntaments de districtes, com els de Gràcia, Ciutat Vella, Sarrià-Sant Gervasi i Sant Andreu, han posat en marxa, amb fons públics, un programa de colònies controlades a parcs, patis interiors, residències per a gent gran... Per què no podem tenir-ho també al nostre estimat barri? Al cap i a la fi, la causa que hi hagi tants gats al carrer ve donat perquè anteriorment un gat casolà ha estat abandonat sense cap mirament per l'humà.

Com que creiem que al barri hi ha lloc per a tots els éssers vius, ens agradaria que el Poblenou fos un punt de trobada bonic, no només urbanísticament, un lloc on tots, gats i persones, puguem viure en harmonia i tranquil·litat, compartint l'espai que tenim. I si a algú li costa apreciar l'encant d'aquests animalons, penseu només en el gran servei que ens fan com a controladors de plagues de rates. Què preferim?

Roser Lorca, Judith Pérez,
Francesc González i un grup de persones
que estem sensibilitzades i solidaritzades
amb la problemàtica dels gats al barri

PUERTAS METALICAS

CANALEJAS, S.L.

FABRICA Y OFICINAS: Fundada en 1950

Veneçuela, 55 - 08019 Barcelona
Tel. 93 307 98 05 - Fax 93 307 63 23
canalejas@puertascanalejas.com
http://www.puertascanalejas.com

fabricació - instal·lació - reparació

persianes comercials - correderes - basculants - cancel·les -
seccionals - ballestes - reixes - venecianes - portes ràpides -
barreres - tallafocs - panys - sistemes de seguretat electrònics i
treballs de manyeria

Automatització de tot tipus de portes

Manteniment comunitats de pàrking

tel.: **93 307 98 05**

Veneçuela, 55 - 08019 Barcelona - canalejas@puertascanalejas.com

UN MÓN D'IDIOMES

t'estem esperant !!

nens, joves, adults, empreses
prep. First Certificate, CAE, Proficiency

C / Llull 187, pral. Tel: **934 855 188**
urbanites@urban-school.com

Apropem-nos que hi ha festa!

La primera vegada que al Poblenou vam organitzar un tast gastronòmic va ser a les Festes de Maig del 2001. Feia poc que la tancada d'immigrants a la Parròquia del Sagrat Cor havia mobilitzat la solidaritat del barri i, a la Mostra d'Entitats de la Rambla, els joves de l'Índia, del Pakistan, del Brasil, del Marroc..., compartint la paradeta amb la Xarxa Solidària del Poblenou que els donava suport, feien arribar als veïns la gravetat del seu problema i els convidaven a tastar les menges dels seus països, que ells mateixos havien cuinat.

La convivència que aquest fet va generar va donar forma a la festa d'Apropem-nos que, els primers anys, iniciàvem convidant a un pa amb vi i sucre i a un pa amb oli i sucre, recordant uns menjars molt nostres però que ja no formen part de la nostra quotidianitat. D'aquí va sorgir la idea d'un intercanvi gastronòmic que ens permetés "tastar i compartir".

I ja són vuit!

Doncs sí, ja fa **vuit** anys que les festes de maig ens serveixen per trobar-nos a la plaça de Can Felipa i deixar-nos anar, perquè hi ha de tot: tallers i jocs per a infants, actuacions musicals, música de fusió en viu i, evidentment, l'intercanvi gastronòmic.

Tota la festa ha estat una mostra de col·laboració i participació: els tallers de "papalotes i pinyates", on les criatures van fer estels; el de flors amb globus; el de bijuteria; els tatuatges de pintura; la mostra de vestits de gala amb què ens van obsequiar les dones marroquines mentre preniem el te i ens decoraven les mans amb bonics dibuixos de henna...

Les danses, que ens han acostat a estils i tradicions diferents, i la música variada i amb molt de ritme, ens han fet vibrar i han engrescat el jovent i a aquells que tenen "marxa" a una bona estona de ball.

Però el gran triomfador ha estat l'intercanvi gastronòmic que, a més de la diversitat de sabors dels plats preparats a casa, té el valor afegit d'un esforç fet amb la il·lusió de compartir.

A la barreja de plats amb què ens delecten les cuines típiques de les diferents procedències que actualment viuen al Poblenou, s'hi sumen les de tradició catalana i d'arreu d'Espanya, a les quals

afegim les aportacions dels bars i restaurants que hi contribueixen donant exemple de bon veïnatge.

Van ser molts els veïns i veïnes que després de la "inevitable cua" es van asseure per valorar la diversitat de menges i compartir taula tot fent petar la xerrada; tot i els vestits diferents i les parles diverses, val a dir que cada cop ens és més fàcil entendre'ns. S'ha parlat del passat, del present i dels nens i nenes que creixen i ens encaren al futur, i d'aquest barri que és el nostre i cívicament anem construint.

Val a dir que aquesta festa ens agrada perquè és com el "final de curs" d'Apropem-nos, en què es veuen els fruits de les **Classes de llengua**, on reproduïm una mica les trobades de música dels vespres d'Entresons, podem recordar les tertúlies del **Te i Cafè** i ens trobem amb persones a qui hem conegut per mitjà del **Punt d'acollida**.

Les festes de barri són les de tots els veïns i veïnes i a la trobada d'Apropem-nos cada cop som més els que ens ho passem bé.

Aquest any ha estat un èxit. Felicitats a tothom i fins a l'any que ve!

Montse Milà

korejayas@terra.es

KORE
joyas

Especialistas en diamantes
y Piedras Preciosas.

Taller propio.

Rbla. Poblenou, 44 - Tel. 933 091 886 Avda. Diagonal, 54 - Tel. 933 071 110

FARMÀCIA LOPERENA GIRO

TEL 93 307 15 17
MARIA AGUILÓ / PUJADAS

DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELEXIRS FLORALS

ÒPTICA
traver
des de 1953

C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

SERVEI A RESTAURACIÓ
SERVEI A DOMICILI

Trinxant

Amistat, 22
Mercat Unió, 27, 49
Tel. 93 225 43 43
93 225 30 03
Fax 93 225 43 43
www.trinxant.com

GELATERIA
¡Chí qui horchata!

EL TIO CHE

FABRICACIÓ PRÒPIA
& ARTESANA
casa fundada
l'any 1912

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

restaurant
TRINQUET

Ramón Turró, 180
08005 Barcelona
Telf. 93.225.00.05
auténtica carne a la brasa

La immigració, qüestió de drets humans

Algunes reflexions sobre la nova Llei d'estrangeria

La darrera xerrada d'Apropem-nos ens va proposar, de la mà de l'advocada Conxa Par, experta en estrangeria, una anàlisi de l'avantprojecte de reforma de la Llei d'estrangeria.

Aquest avantprojecte de llei es realitza per tal:

- d'acomplir les **sentències del Tribunal Constitucional** que obliguen a reconèixer els **drets de reunió, sindicació i vaga a tots els estrangers, residents o no** (pendent des de fa 7 anys),
- d'acomplir el **traspàs de competències** a les Comunitats Autònomes,
- d'incorporar les **directrius de la Unió Europea** (hi ha 9 directives pendents).

Però ha estat molt qüestionat tant per les associacions d'immigrants com per les entitats d'àmbit cívic i social que els donen suport i fins i tot pel *Consejo General del Poder Judicial* en considerar que **criminalitzava els immigrants, no donava garanties als menors no acompanyats, ampliava el temps d'internament en els CIE** (Centres d'Internament d'Emigrants) i **prioritzava la sanció enfront de la integració**.

Com podem fer entenedors aquests conceptes?

• Criminalitzar els immigrants.

¿És delictuós que una persona no tingui "papers" (targeta de residència, de treball, DNI...)? No ha fet cap mal, simplement està en situació irregular (no il·legal). Aquest fet no pot ser motiu de detenció.

Els delictes estan tipificats i els coneixem (robatoris, agressions, violència de gènere...).

• Manca de garanties dels menors d'edat no acompanyats.

Sabem que hi ha molts menors que arriben sols al país, sense pares, ni família, ni tutors; volen treballar per fugir de la seva situació de necessitat. Els principis ètics de la protecció de la infància diuen que el govern ha de vetllar per la seva formació i atenció fins que siguin majors d'edat o puguin tornar a casa seva en bones condicions.

Segons l'avantprojecte actual, els podrien enviar a un país que no sigui el seu o ingressar en un CIE. Els menors no es poden regir per la llei dels adults; són un bé social que ha de ser protegit.

• Camps d'internament per a estrangers (CIE).

Són centres on porten les persones que no han comès delictes però que no tenen "papers"; els hi porten emmanillats, no poden sortir i el règim és de presó. Fins ara podien estar retinguts 40 dies i l'avantprojecte ho allarga a 60.

És important d'assenyalar que al Síndic de Greuges no se li ha permès visitar el centre de la Zona Franca i que SOS Racisme ha denunciat funcionaris per agressions als interns, però les denúncies no han prosperat perquè els immigrants que les van vehicular van ser expulsats l'endemà sense opció de defensar-les.

• Prioritzar la sanció enfront de la integració.

Per on va la sanció ja ens ha quedat clar en parlar dels centres d'internament; però, **en què dificulta la integració?**

Restriccions en el reagrupament familiar.

En un país com el nostre on la família té un pes tan important, es dificulta la convivència de persones procedents de països on la importància de la família és encara més gran.

L'avantprojecte limita el reagrupament al marit, la muller o parella de convivència, als fills menors de 18 anys, als avis més grans de 65, i cal justificar perquè es vol que vinguin. En tots els casos, s'hauran de reunir els mateixos requisits que actualment (habitatge, treball i ingressos suficients), però no es podrà demanar el reagrupament fins que l'immigrant faci 5 anys que sigui a Espanya (actualment es podien iniciar els tràmits als dos anys).

Les Directrius comunitàries marquen els eixos de la nova política migratòria, i tenen del treballador migrant una visió merament utilitarista:

- la immigració a Europa ha de ser **legal i ordenada**,
- equipara la persona migrant a **mà d'obra necessària**,
- integració social,
- igualtat de drets,
- lluita contra els irregulars i el tràfic de persones,
- col·laboració amb els països d'origen.

Legal i ordenada.- Com es fa això? S'elimina la targeta permanent i es canvia per una de llarga durada (5 anys). Aquesta servirà per desplaçar-se i treballar a tota la UE. Els immigrants irregulars tindran un control de sortida que constarà en el seu expedient i els impedirà de treballar en tots els països de la UE; el mateix passarà si han estat expulsats o tenen sentència condemnatòria.

Els equipara a mà d'obra necessària.- Els fluxos es fixaran

segons les necessitats del mercat laboral. Actualment només es demanen metges, odontòlegs i enginyers informàtics.

Integració social.- El text està ple de bones intencions, però la llei no les concreta.

Igualtat de drets.- La igualtat de drets és un principi, però el que hem anat analitzant no demostra que es compleixi.

Lluita contra irregulars i tràfic de persones.- Se centra més en l'interès del mercat que en el bé del migrant.

Col·laboració amb els països d'origen.- Sense la col·laboració dels països d'origen no es pot repatriar. Per aquesta raó, el govern busca la signatura de convenis que, a canvi d'alguns avantatges, comprometin els països d'origen a fer de policies dels seus propis ciutadans.

Aquesta directiva de la Unió Europea representa un important retrocés dels drets humans a tot el món i és un fidel reflex de la ideologia dels polítics que la governen.

Algunes dades que fan pensar:

- 950 milions de persones passen gana al món i 66.000 moren cada dia de gana (dades de la FAO)
- L'any 1970 les Nacions Unides van demanar als països rics un 0,7% del seu PIB per als països en vies de desenvolupament. Només 5 països ho han fet.
- L'any 2008 la FAO va demanar 50.000 milions de dòlars per lluitar contra la fam i només n'hi van donar 8.000 milions.

Tres mesos després la banca americana rebia un ajut de 700.000 milions i l'europea d'1,3 bilions.

Podríem pensar que són únicament xifres si les imatges que la TV ens mostra cada dia no ens fessin present les condicions infrahumanes en què viuen tres quartes parts de la població mundial; si no se'ns fixessin a la retina les cares famèliques de les criatures, les dones que moren de part per manca d'atenció mèdica, l'elevada mortalitat infantil per malalties tan senzilles com una grip o una diarrea...; en fi, si no sabéssim que la nostra esperança de vida dobla la seva.

Aquesta realitat conviu amb la manca d'accés a l'educació, amb

l'explotació i el mal tracte a la dona i amb la manca de feina i la més ferotge explotació: en fi, amb un futur sense perspectives ni esperança.

No es poden posar portes a la gana!

Les persones que es juguen la vida en viatges perillosos, sovint creuant el desert o embarcant-se en pasteres o cayucos, que possiblement no arribaran a port, i aquelles que estalvien per emigrar buscant un futur millor per a ells o els seus fills, tenen dret a gaudir la seva part de benestar.

Els països rics els hem obert les portes quan a la nostra economia li ha fet falta la seva força de treball i perquè la nostra població envellida ha estat incapaç de cobrir tota l'oferta laboral. Els immigrants, com qualsevol de nosaltres, han pagat impostos i han cotitzat a la Seguretat Social.

Ara que la crisi ens afecta, molts homes i dones perden la feina i és fàcil pensar que el que ve d'un altre país és una amenaça. Aquest sentiment és atiat sense escrúpols pels partits de dreta mentre cobreixen les vergonyes de la corrupció dels seus líders.

Però, per què no ens enfadem amb els banquers o amb els empresaris de la construcció que han fet tants beneficis amb l'especulació i que no els han invertit per garantir la continuïtat de l'ocupació?

Per què des del govern no es persegueix els que evadeixen impostos i que estan empobrint el país?

En un moment o altre de la nostra història familiar tots hem estat migrants, nosaltres, els nostres pares, els nostres avis... Durant l'època franquista alguns van fugir de la repressió marxant cap a l'exili i altres cercant una feina que millorés les condicions de vida de les seves famílies. Un país d'emigrants ha de ser especialment sensible a entendre el desig de totes les persones a millorar i aconseguir el benestar per als seus.

La immigració és una qüestió de drets humans. Pensem-hi!

Montse Milà

Marimon Estrany
Advocats

¿Busques bon assessorament?

Truca'ns:
93 300 32 93
o vine a veure'ns:
c/Llull 219 (local)

Assessoria fiscal, laboral,
jurídica i immobiliària

x a g r í

CALÇAT
INFANTIL I JUVENIL

Avda. Gaudí, 6 Rbla. Poblenou, 81
08025 Barcelona 08005 Barcelona
Tel. 93 455 24 26 Tel. 93 309 00 80

e-mail: cxagri@gmail.com

WASH & GO
LAVADO MANUAL DE VEHÍCULOS

LAVADO, ASPIRADO, LIMPIEZA PROFUNDA
"Desmontando asientos" (techo, tapicería, asientos, alfombrillas, lavado con espuma)

DESINFECCIÓN DE INTERIORES, LIMPIEZA DE TAPICERÍA Y CAMBIO DE FUNDAS
· OFERTA PARA TAXIS ·

ABIERTO TODOS LOS DIAS DE 8 A 21 HORAS
Tel. 697 912 747 Javed C/ Lope de Vega 28 - Pueblo Nuevo

Una proposta alternativa al planejament de l'Illa Macosa

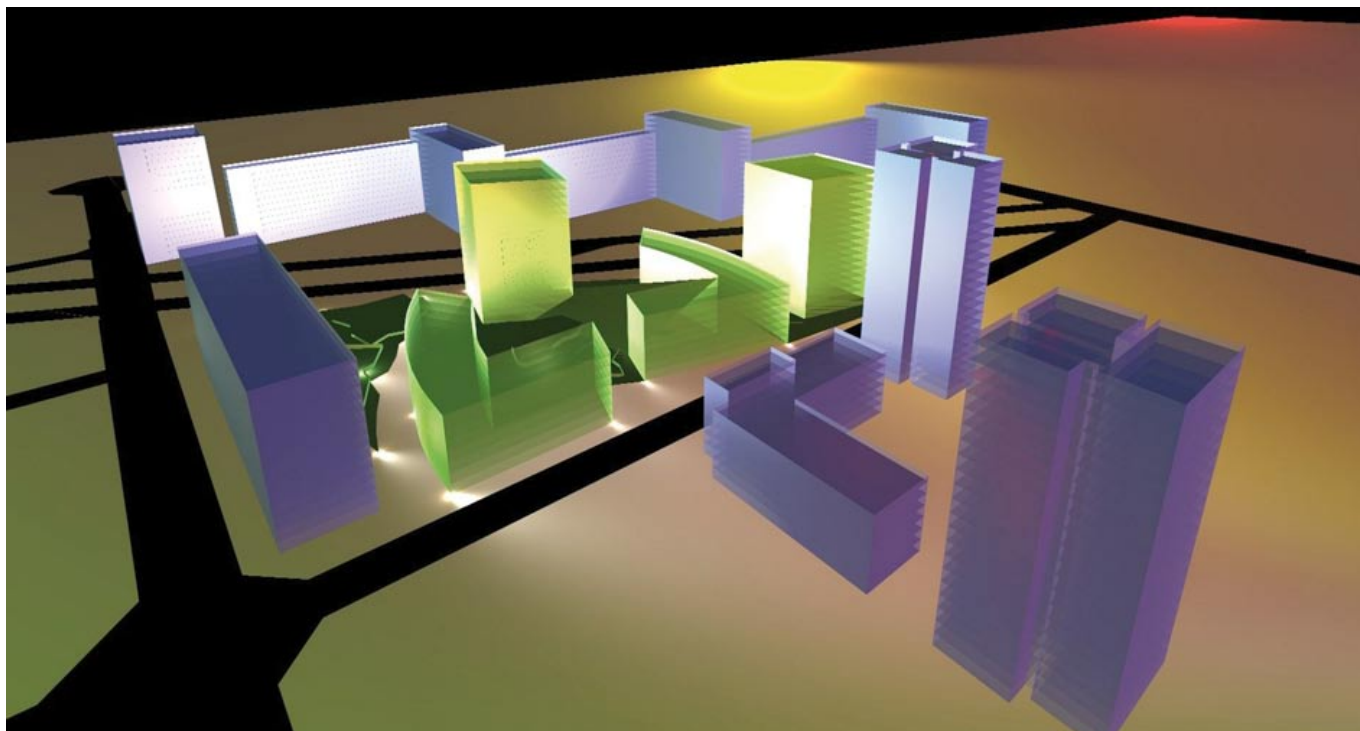
El planejament municipal previst per edificar l'Illa Macosa (solar de forma triangular, delimitat per la Diagonal i els carrers Selva de Mar i Llull, on hi havia hagut els darrers habitatges de Macosa) no responia ni respon a la realitat del barri ni a certes reivindicacions històriques, cosa que les entitats veïnals han fet saber en més d'una ocasió a totes les administracions que hi intervenen, sense resultat, fins al moment.

Les entitats més importants de la zona van promoure la redacció, de forma consensuada, d'una proposta tècnica alternativa, que recull les necessitats reals del barri. La proposta veïnal demostra la possibilitat de relacionar els diferents usos del sòl, alhora que fa compatible la integració en el seu entorn. A més, demostra la seva viabilitat ja que no comporta cap pèrdua d'edificabilitat, és més sostenible i fa un nou repartiment més coherent de les altures, incrementant les futures zones verdes per sobre de la mitjana.

El solar ha estat cobejat per uns i altres, passant del pla de la Diagonal al 22@, i formant part d'un intercanvi de sòls entre administracions públiques, sense tenir mai en compte l'afectació dels ciutadans més propers i les seves reivindicacions en una zona amb importants dèficits urbans en una peça clau per a la seva ordenació com és aquesta. Finalment l'acord de govern de la Generalitat, de data 4 de juliol de 2006, semblava superar aquella situació en primera instància en reconèixer una nova qualificació que canviaria l'ús hotel·ler previst en part dels terrenys per construir-hi 230 habitatges amb protecció oficial, tal com demanaven les entitats de la zona.

Recentment, el solar ha tornat a ser un focus de tensió arran de la decisió de la Seguretat Social de tancar sòlidament el perímetre, entenem que com a conseqüència del desgraciat accident que va provocar ara fa un any la mort d'un adolescent, en desprendre's un tub metàl·lic de considerables dimensions que estava emmagatzemat al recinte, material propietat de Districlima, empresa participada per la Generalitat, Ministeri d'Indústria i Aigües de Barcelona (El Periódico 11/08/2008). El tancament del recinte, a part de deixar fora d'ús l'aparcament provisional en el solar, fa pensar en la intenció no llunyana del propietari d'edificar sense tenir cap interès per les persones que viuen a la zona donada la importància de la intervenció, i ignorant el pla alternatiu existent, escudant-se en el fet que les decisions les pren Madrid i que tenen problemes més importants a resoldre. Aquest fet ha generat un cert malestar i indignació, ja que demostra la prepotència de l'administració tot i assegurar des del districte que qualsevol proposta seria supervisada pels tècnics veïnals. Aquest punt podria ser bastant ambigu en el sentit que supervisar significa col·laborar colze a colze amb una relació de interactivitat contínua, aprofitant la feina feta i no començant de zero, cosa que en certes ocasions sabem per experiència que ha significat simplement "donar-se per enterat" en el moment que ja no hi ha capacitat de reacció, en aquest sentit pot ser realment inquietant, i més quan les pròpies entitats intenten reiteradament plantejar el problema des de la col·laboració i no pas des de la confrontació.

En paraules del mateix alcalde Jordi Hereu, "...cal enderrocar mu-

C/AMISTAT n'9 Telf. 93 225 27 72 - 669 72 40 50

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

c. Llull, 173 08005 Barcelona
tel. 93 485 27 27 - fax 93 485 37 16
lunes a vieras 9,30-14 16,30-20
sábado 9,30-14
PARKING GRATUITO EN C.LLULL, 200

ralles per construir la Barcelona dels 30 anys vinents...” en referència a la commemoració del 150è aniversari del pla Cerdà i el que l'abatiment de les muralles el 1859 va significar per a Barcelona, en esponjar la ciutat i unir-la amb les poblacions de l'exterior, Sant Martí entre altres. No podria tenir més raó l'alcalde en aquest cas, perquè tal afirmació resulta perfecta per definir el que cal fer a Macosa. Estem construint la Barcelona del futur i sembla just poder fer-ho entre tots quan el plantejament alternatiu sobre la taula fa que tothom hi surti guanyant, en aquest cas les muralles són tan simples com esborrar temporalment la frontera entre les dues propietats i permetre una reparcel·lació entre propietaris que organitzin millor l'espai públic, fet que serà possible a través del PMU que demanen les entitats.

Han estat les signatures recollides pel veïnat i la intervenció de la FAVB el que ha tornat a situar la qüestió sobre la taula de l'Ajuntament, que a través del regidor d'urbanisme, Ramón García Bragado, ha expressat la voluntat d'actuar conjuntament a través d'un PMU que englobi tot l'àmbit de l'Illa Macosa per tal que hi hagi un tractament urbanístic unitari d'illa; caldrà, però, veure el grau de compromís assolit per escrit que arribarà en dies vinents. Això demanarà que les diferents administracions vinculades: Generalitat de Catalunya, Tresoreria General de la Seguretat Social i Ministeri de Treball i Immigració, i, finalment, l'Ajuntament de Barcelona, actuïn de manera coordinada, liderant el projecte a favor dels interessos del barri i dels ciutadans de Barcelona en general.

Oficines administratives i habitatge de protecció oficial

El nou equipament administratiu previst per a l'Illa Macosa permetrà traslladar les oficines centrals de la tresoreria de la Seguretat Social, una part de l'INEM no traspassat i l'Institut Social de la Marina.

Els 230 habitatges nous de protecció oficial que estableix l'acord de govern, s'emmarquen dins del Pacte Nacional per l'Habitatge 2007-2016, subscrit pels agents socials, representants d'entitats i institucions locals, agents sectorials, agents professionals, organitzacions socials i ciutadanes i grups parlamentaris. Entre els agents

sectorials, hi figura la Federació de Cooperatives de Catalunya, i, entre les organitzacions socials i ciutadanes, hi ha la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB).

La promoció de nous habitatges d'HPO mitjançant la fórmula jurídica de la permuta permetria la construcció d'habitatge protegit destinat en part a lloguer assequible protegit i en part a compra en règim de promoció cooperativa, donat que un dels objectius principals de les cooperatives d'habitatge, segons es recull en els seus estatuts, és el de proporcionar habitatge en règim de protecció per als seus socis. Per això les cooperatives d'habitatge han estat impulsores d'aquesta modalitat en anys anteriors, quan la majoria de promotors no confiaven en l'habitatge social. La consolidació gradual dels convenis signats, per una banda, entre la Federació de Cooperatives de Catalunya i el Departament d'Habitatge i Medi Ambient de la Generalitat i, per l'altra, l'acord marc entre l'Ajuntament de Barcelona i la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona, demostren la confiança que l'actual administració hi diposita i la voluntat de seguir treballant conjuntament.

Possibilitar que a la ciutat de Barcelona es pugui portar a terme aquest projecte alternatiu de Macosa a través de qualsevol de les tres cooperatives veïnals vinculades a la FAVB, aportaria a més a més la descongestió de part dels 2.000 socis expectants que des del 2002 hi figuren inscrits, la rigorosa adjudicació de la quota de barri, i finalment, en ser una promoció superior a 100 habitatges i en virtut de l'acord voluntari entre les tres cooperatives veïnals de la FAVB, l'obligació subscrita i voluntària d'adquirir amb càrrec als seus fons socials i cooperatius, d'un nombre no inferior a tres habitatges per a persones amb risc d'exclusió social, que serien cedides a una entitat no governamental encara per determinar. Aquest punt final es desenvoluparia a través de la Fundació per l'Habitatge Social de Lloguer, entitat sense ànim de lucre i de la qual figuren dins el patronat com a socis fundadors les tres cooperatives veïnals de Barcelona i la mateixa FAVB.

Daniel Roca

Equip redactor de la
proposta veïnal alternativa

Obres al carrer Venero i al passatge Saladrigas

El carrer Venero està de potes enlaire. Les obres per fer-lo zona de vianants han començat sobtadament i està previst que finalitzin a final d'estiu. Tot seguit, i fins al desembre, es farà el mateix amb el passatge Saladrigas. Totes aquestes presses són perquè aquestes obres entrin dins dels pressupostos per reactivar l'obra pública, l'anomenat Pla Zapatero, que s'han d'executar dins del 2009.

El tractament que es donarà a aquests passatges, segons va dir el tècnic municipal Felipe Linares, és semblant al dels altres passatges: renovació del clavegueram i de l'enllumenat que calgui, eliminació

de les línies elèctriques aèries i deixar la superfície del carrer a un sol nivell. No està prevista una intervenció més ambiciosa ni donar un tractament que tingui en compte que aquests espais formen part del casc antic del Poblenou. El passatge Saladrigas, amb una llargada superior a altres i una estretor remarcable, és especialment inhòspit i trist, fet accentuat per les poques entrades de veïns que hi ha. Aprofitant el solar que hi ha entre el passatge i el carrer Llull, es podria obrir un nou passatge que vindria a sortir davant de la biblioteca de Can Saladrigas i donar més vida al passatge.

Josep Bou

Justícia, no venjança*

Que en els meus anys la joia recomenci
sense esborrar cap cicatriu de l'esperit.
O Pare de la nit, del mar i del silenci,
jo vull la pau –però no vull l'oblit.

Màrius Torres

Els vencedors són els que escriuen la història però, malgrat tot, la veritat la sabem.

Ja fa 70 anys que es va acabar la guerra, 34 que va morir el dictador i 31 que Espanya va votar la Constitució i va fer el pas formal a la democràcia. Els pactes de la transició van imposar una llosa de silenci sobre la memòria d'una part important del nostre poble que va patir l'exili, la repressió i fins i tot la mort.

El 15 de febrer de l'any 1939 va ser l'inici dels afusellaments al Camp de la Bota de Barcelona; un estudi recent ha documentat 1717 republicans assassinats al Camp de la Bota i enterrats al Fossar de la Pedrera.

La Llei de la Memòria Històrica va derogar les lleis franquistes que encara eren vigents, però no les va anul·lar per il·legals. Atès que aquesta derogació no té efectes retrospectius, tots els judicis sumaríssims militars dictats per aquells tribunals il·legals, són reconeguts com a legals, i les famílies dels qui van lluitar i morir per defensar la República, legalment constituïda, han de seguir suportant la humiliació d'un procés que els va acusar injustament i els va condemnar a mort.

El Consell d'Europa, l'any 2006, va condemnar els crims contra la humanitat comesos durant la repressió franquista entre els anys 1939 i 1975 i Amnistia Internacional ha presentat un manifest en contra de la Llei de la Memòria Històrica, però el Govern espanyol es mostra insensible a qualsevol recomanació i continua negant-los la rehabilitació.

El dia 30 de gener de 2008, la vicepresidenta del Govern Espanyol va anunciar que el Ministeri de Justícia havia concedit la declaració de reparació i reconeixement del president Lluís Companys, però el seu sumari policial continua vigent. Vergonyós.

El 30 de maig passat, a les 12 del migdia, la Mesa de Catalunya d'Entitats Memorialistes va convocar una concentració a plaça Sant Jaume per reivindicar els drets de les víctimes del franquisme.

Una pancarta emmarcava una recollida de signatures per reclamar l'anul·lació dels judicis sumaríssims militars i ens mostrava fotogra-

fies de persones que van lluitar en defensa de la República legalment constituïda i que aquells tribunals van condemnar a mort.

Paral·lelament hem vist com el Tribunal Suprem acceptava a tràmit la querella de Manos Limpias i imputava el jutge Garzón per prevaricació, en no considerar-lo competent per investigar les desaparicions durant la guerra civil i el franquisme.

No volem entrar en consideracions jurídiques, que desconeixem, però ens causa indignació l'interès d'un sindicat centralista i d'ultradreta que vol posar pals a les rodes a una iniciativa orientada a donar respostes i pau d'esperit a tantes i tantes famílies, així com comparar l'agilitat de la justícia d'uns magistrats nomenats en la seva totalitat en època franquista, enfront de les dificultats en què es troba la rehabilitació jurídica dels republicans condemnats pel franquisme.

Com pot la nostra democràcia negar la rehabilitació jurídica dels que van lluitar per les llibertats? Altres països, com Argentina i Xile, amb fets similars i més recents, ho han fet i no ha suposat cap daltabaix.

Donar resposta a aquest silenci de fets amagats tant de temps, ha de restituir la dignitat dels ciutadans i les famílies que van patir-ho, i guarir els principis intrínsecs de la democràcia de la qual ara tant ens vanem.

Montse Milà

*Justícia, no venjança. Els executats pel franquisme a Barcelona (1939-1952) (Valls, Cossetània Edicions, 2008) és el títol de l'estudi sobre els afusellaments al Camp de la Bota, encarregat per l'Associació Pro-Memòria als Immolats per la Llibertat a Catalunya a Joan Corbalán Gil, historiador.

ESMUCSI
comics & merchandising
C/ Pujades 274 - 93.303.71.91
www.esmucsi.com
info@esmucsi.com

GUTI'S DISEÑO

DISSENY **Gràfic**
packaging **web**
Il·lustració **PROMOCIÓ**

656 322 694 www.davidguti.com

Comiat de Josep Figueras

Després d'una ràpida malaltia, que va encarar amb una exemplar valentia, aquest divendres 8 de maig ens ha deixat Josep Figueras. Des de l'Associació de Veïns i Veïnes vagin en record aquestes línies:

Hola, Josep!

Això va per tu, però també per les persones que més has estimat, la Pilar, els fills i els néts. Has estat una persona activa dins l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, i també dins d'Apropem-nos, i també en molts altres llocs on tu ajudaves i col·laboraves. Ens has deixat, però fins a l'últim moment has treballat en el que tu dominaves, els números, i a fe que ho has fet a la perfecció. No volies fer-te veure, però tots sabem que en la teva feina callada tenies present fins als més petits detalls. Però, per sobre de tot això, hi ha hagut la teva gran qualitat humana. Respectuós amb tothom, però vehement quan defensaves les teves idees. Per això volem reconèixer que has estat una persona que ha deixat petjada; has estimat, però també t'has fet estimar, i això no es pot dir de tothom. Des de la visió de l'amic, del company, però de ben segur, des de l'esposa, els fills i els néts, malgrat el dolor que representa la teva pèrdua, estem convençuts que la teva profunda fe t'ha portat al costat de Déu, i a nosaltres, cadascú des de les seves creences, un profund respecte i admiració per la teva persona.

Adéu, Josep!

maig 2009
La junta de l'AVPN

Marxa l'Oriol Garreta

L'Oriol Garreta, rector de les parròquies de Santa Maria del Taulat i Sant Bernat Calvó, ens deixa, i no per la seva voluntat. Després de catorze anys de tasca pastoral al Poblenou, i als seus 70 anys, el bisbat li ha comunicat que ha de marxar del barri. L'Oriol ha estat sempre proper i compromès amb l'entorn del barri i de les persones. Especialment proper als joves i compromès amb els marginats i amb les causes de la gent treballadora. Una veu crítica amb la injustícia i amb la imposició autoritària que sempre ha denunciat, incloent a voltes la mateixa Església.

L'Oriol va manifestar la seva voluntat de jubilar-se al Poblenou, treballant fins al darrer moment amb la gent i amb les entitats del barri on

ha traçat fermes i estrictes llaços de compromís evangèlic. L'arquebisbe però vol forçar el seu trasllat desoïnt aquella voluntat. No solament a l'Oriol sinó també a tots els que l'hem conegut i hem treballat conjuntament, ens sap greu la seva marxa, sobretot perquè és per força i no per opció lliurement escollida. En això del respecte i la llibertat el bisbat de Barcelona encara té una assignatura pendent. Volem reconèixer des de les pàgines d'El Poblenou el nostre suport i la nostra amistat a l'Oriol Garreta, així com la nostra profunda disconformitat amb l'actitud del bisbat de Barcelona.

La junta

La grua del carrer Bilbao: reivindicació reeixida

Un grup de veïns del carrer Bilbao, afectats per la proximitat d'una grua abandonada des de fa gairebé dos anys, havíem reclamat en dues ocasions al Districte la retirada de la grua, sense haver obtingut cap resposta.

Arran de la ventada del 24 de gener, vam presentar una nova instància, aquest cop signada per tots els veïns afectats per la proximitat de la grua (carrer Bilbao i passatge Rovira). Curiosament, en aquest cas, al cap de dos dies ens van trucar del Districte.

Els veïns vam acudir als bombers, que van fer un informe en què reflectien el perill de desprendiment d'algun element si no es cuidava el manteniment, i recomanaven localitzar els propietaris de la grua per tal de retirar-la. També vam acudir a Catalunya Ràdio i a Bcn TV per fer publica la nostra queixa. L'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou ens va aconsellar, fer costat i ajudar en tot moment, la qual cosa agraïm molt.

Vam contactar amb els administradors judicials, perquè es preocupessin de l'estat del procés; amb la persona que el Districte ens va dir que era el futur adjudicatari de l'obra, i que ens ho va desmentir; amb l'arquitecte mateix, que ens va dir que al juny caducava la llicència d'obres i que contava que es reprendrien un altre cop; i fins amb el Síndic de Greuges, perquè ens orientés i per saber si ell hi podia intervenir.

Finalment, a primers de maig, van retirar la grua; no sabem si el propi Ajuntament o qui, però constatem un cop més que, si els veïns ens movem i no deixem "d'emprenyar", acabem aconseguint que ens facin cas.

Pere Clarós

Llull - Pujades - Llevant. Nou barri d'oficines.

El sector més oriental del districte 22@ és una de les zones del Poblenou on es visualitza més clarament la transformació urbanística i on es percep també l'activitat de les noves empreses acabades d'arribar al barri. Des de Bac de Roda fins a Selva de Mar, ocupant les parcel·les de les antigues fàbriques Ram i Schweppes, emergeix una petita àrea de negocis on s'hi han instal·lat un grapat d'oficines d'empreses del sector terciari, entre les que destaquen la immobiliària Metrovacesa, l'empresa de lloguer d'espais i serveis empresarials CINC (Centre Internacional de Negocis de Catalunya), la paperera Torraspapel o el grup alemany del sector de l'energia Schneider Electric.

Les oficines, la major part de les quals es troben encara en construcció o sense llogar, conviuran amb els residents de les promocions immobiliàries del pla especial de la Diagonal que estan també en fase de construcció avançada, així com els habitatges de protecció corresponents previstos al

Pla de millora urbana de Llull-Pujades Llevant. La primera promoció pública és la de Pujades amb Selva de Mar on s'hi van reubicar els residents afectats que vivien a Pujades i Provençals.

Les noves architectures de formes tetraedríques s'agrupen amb tímida monotonia en el decurs dels carrers de Llull i de Pujades, tal com caixes de sabates a voltes

verticals, a voltes tombades. El vidre és el material que més s'utilitza en aquests tipus d'edificis per la seva llum i sobrietat. Son els habitatges de la Diagonal els que s'emporten la pitjor nota pel que fa a l'estètica. Una arquitectura poc reeixida que ja és una constant al llarg de l'avinguda des de Glòries fins al mar, fora d'honroses excepcions com un edifici de l'Obra Social de la Caixa que gira cap a Fluvià. Els elements singulars que hom ha volgut donar a la Diagonal no troben ni el ritme ni la posició ni tampoc la òptima caracterització formal per constituir la pell de la principal avinguda de la ciutat.

Potser hi ha un excés d'especialització dels espais i una uniformitat i monotonia arquitectònica. Tot és nou a excepció de la xemeneia de l'antiga empresa RAM que adorna ara una cantonada, i de dues benzineres a menys de cent metres de distància entre sí. I a excepció també de l'empresa d'arts gràfiques Índice, que ocupa una gran parcel·la a Bac de Roda. Les enormes rotatives

d'aquella impremta i editorial van fer econòmicament inviable el seu trasllat. Això i un recurs contenciós posat pel seu propietari Eugeni Rodríguez contra el PMU de Llull Pujades Llevant. Curiosos avatars que modulen la personalitat d'una zona abans industrial i on ara s'imposa la figura del tècnic o l'administratiu, home o dona, principalment jove solcant aquell tros de ciutat.

Una incursió a la zona rebel·la d'immediat la falta d'equipaments i de comerç propi d'una zona jove, encara immadura. El desproveïment afecta però serveis bàsics. Per fer front al dèficit de places escolars, el curs passat va iniciar provisionalment l'activitat una escola infantil i primària a Pujades. Com la majoria de noves escoles del barri, s'ha ubicat de moment en aules prefabricades i enmig d'un batibull d'obres, soroll, fum i transit que fa realment molt complicat l'accés, tanmateix aquell equipament pot ser de gran utilitat per a generar un focus de relació veïnal. Per ara, la població treballadora és la que dona vida a la zona en horari laboral. Un degoteig de treballadors arriben tots els matins procedents de les estacions del metro de Selva de Mar i de Poblenou, encara que també amb bicicleta, amb moto i amb cotxe privat. Els restaurants, majoritàriament de menjar ràpid i d'autoservei, s'han instal·lat en els baixos dels grans edificis de vidre i ciment. Hi ha espais força ben pensats per a la relació, és el cas de l'Atri de Metrovacesa que connecta els recorreguts interiors d'illa entre els carrers de Llull i Pujades.

**Comissió d'Urbanisme
de l'AVPN**

Poblenou
és el darrer reducte de la ciutat
a on no hi ha àrea verda

Vols que hi hagi Àrea verda d'aparcament?

ESTAS CONVIDAT A PARTICIPAR AL DEBAT DEL DIA 25 DE MARÇ A LES 19:30h A CAN FELIPA

HABITATGE PROTEGIT AL CARRER FLUVIÀ, 122

Perspectiva corresponent a l'avantprojecte guanyador del concurs d'avantprojectes per la redacció del projecte definitiu.

un projecte
de qualitat
fet realitat.

